

Tillid til Husmændenes Dygtighed med Hensyn til Administrationen, stemmer det kun meget lidt med, hvad det daværende Medlem for Aarhus Amts 3die Valgkreds, den nuværende Landstingsmand, som tilhører det socialistiske Parti (Harald Jensen), udtalte her i Tinget den 4. Marts 1903. Da kritiserede han ret stærkt de Regnskaber og Indberetninger, der vare komne fra de sjællandske Husmandsforeninger og udtalte følgende, som jeg med den ærede Formands Tilladelse skal oplæse: „Jeg sigter her til den Indberetning, som er aflagt af Husmand Karl Hansen, Ankerstræde. Denne Indberetning er efter min Opfattelse meget mangelfuld og saadan, at det forekommer mig, at den højtærede Landbrugsminister havde haft al Anledning til at sende den tilbage og forlange den udførligere, forlange en Indberetning, som svarede til det, en Indberetning bør være, naar den skal gøre Regnskab for Anvendelsen af Statens Penge. Og dette saa meget mere, som der, saa vidt mig bekendt, trods det, at der er sket Henvendelser til denne Mand om at aflægge Regnskab, endnu ikke foreligger noget Regnskab for Anvendelsen af de Penge, som ere modtagne fra Statskassen, noget Regnskab overfor den Organisation, som han staaer til Regnskab for.“ Det er det ærede Medlems Partifælle, der udtalte dette den Gang. Det fremgaar heraf, at man fra den Side den Gang ikke havde saa stor Tillid til den nævnte Husmandsforening Formands administrative Dygtighed.

Ludvig Reventlow: Jeg takker det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds, fordi han vil høre paa, hvad jeg siger nu. Det lod ikke til, at han før, da jeg havde Ordet, vilde høre paa det. Han afbrød mig Gang paa Gang, og det undrer mig saa meget mere, som naar det ærede Medlem afbrydes her i Tinget, bliver han overordentlig fortrydelig og synes, han har Lov til at tale uden at blive afbrudt, medens han mener at have Lov til at afbryde os ved enhver Lejlighed. Det skal jeg imidlertid ikke beskæftige mig med.

Men jeg vil have Lov til at svare ham med et Par Ord. Han indrømmede selv, at han hørte ikke rigtig paa, hvad jeg sagde, idet han svarede i Øst, da jeg talte i Vest. Det, jeg bebredede det ærede Medlem, var, at han i Januar 1902 havde udkastet en Beskyldning mod Landboforeningerne for, at de angave, at de selv ydede Penge til Husmændene, medens

det var Penge, som Staten havde ydet dem. For a dokumentere, at det er sandt, hvad jeg siger, skal jeg med Formandens Tilladelse oplæse et Par Linier. Det ærede Medlem siger: „Men hvad er det for Penge?“ — det er de Penge, som Landboforeningerne tilskyde — „Det er i Virkeligheden, ret beset, slet ikke deres egne Penge, ikke deres egne Medlemskontingenter, de bruge hertil, nej, det er Statens Penge. Fordi Landboforeningerne selv faa et Tilskud af Statskassen af 30,000 Kr. aarlig; kunne de jo sagtens optræde flot, sagtens optræde som Velgørere.“

Nu indrømmede det ærede Medlem selv i sine Udtalelser den Gang, at Jylland af sin egen Kasse brugte 11,069 Kr. 63 Øre. Jeg oplyste det ærede Medlem om, at Lolland-Falster, hvor Forholdene ere meget smaa, og hvor der den Gang kun var faa Foreninger — der er i alt Fald kommet en Forening til senere — af sin egen Kasse brugte 701 Kr. Det var Insinuationen om, at disse Penge, vi selv ydede, vare tagne af Penge, som Staten gav til os, jeg den Gang protesterede mod og gjorde det kraftigt, og som jeg vil protestere imod, hver Gang det ærede Medlem fremsætter den, fordi jeg har Ansvaret som Formand for Landboforeningen paa Lolland-Falster for, at det Regnskab, som jeg har at aflægge til Staten, er i en saadan Form, at det kan staa for alle Retter, og det kan det, om ogsaa det ærede Medlem vil benægte det.

Om det Nederlag, jeg skulde have lidt, udtalte den ærede Ordfører ganske min Tanke. Skulde jeg lide flere Nederlag af den Slags, skulde jeg være meget glad; jo flere, desbedre. Jeg har selv arbejdet paa, at det Forslag, som nu foreligger, har faaet den Form, det har faaet, jeg har selv været med til at stille det og stemmer selv for det i Tinget. Og det skulde være et Nederlag! Nej, for mig er det ikke et Nederlag, det bliver et Nederlag for det ærede Medlem, hvis det bliver vedtaget.

Den ærede Repræsentant for Københavns Amts 2den Valgkreds beskæftigede sig ikke med selve Sagen. Han riposterede paa en nem Maade ved at sige, at Folk vare kede af Grever, Baroner og Godsejere. Jeg forsmaaer nu at bruge den Slags Ord. Jeg kunde med samme og større Ret sige til det ærede Medlem, at Folk paa Landet ere kede af at faa københavnske Raadmænd og Lærere, som ikke kende noget til Forholdene, derud, for de se meget godt, at de Folk, som